

Två ensembler låter som en

SUNDSVALL (ST)

Uttrycket "festival hopping" innebär att musiker åker runt till olika festivaler, spelar sitt program och far igen.

Stöde musikvecka bärs snarare av idén att spela tillsammans. På slutkonserten tussas japanska Lotuskvartetten ihop med Nordiska kammarensemblen.

STÖDE MUSIKVECKA

Komma, spela, åka till nästa festival, spela, åka. Samma program. Repetitionsfritt och smidigt – men ingen direkt gemenskap.

Så är det ofta för musiker som gästar festivaler. Och vid avslutningskonserten i Stöde på lördag är Nordiska Kammarensemblen gäster och spelar två egna stycken som hel ensemble.

Men som final på musikveckan ska fyra av dess medlemmar gå samman med veckans "husband", japansk-tyska Lotuskvartetten, och spela Felix Mendelssohns stråkkokett i Ess-dur.

– Det är en av musiklitteraturens stora klassiska pärlor, ett sådant stycke som man slår sig ner och spelar om man är några stråkmusiker på en fest, säger violinisten Richard Kontra.

Populärt i Japan

I fjol turnerade han och övriga i Nordiska Kammarorkestern i Japan och spelade för japaner, men nu får de också spela med japaner. Lotuskvartetten har spelat tillsammans i 16 år, utom den tyske violinisten Mathias Neundorf som anslöt sig 2005.

Musikerna frilansar också individuellt, men deras huvudsysselsättning är stråkkvartetten. Cellisten Chihiro Saito började spela cello som tolvåring hemma i Japan, men innan dess hade hon spelat piano också.

– Min pappa är amatör-cellist och jag började ta

Sachiko Kobayashi och Mathias Neundorf ur Lotuskvartetten mötte i går en kvartett ur Nordiska Kammarorkestern för att repetera tillsammans inför Stöde musikveckas avslutningskonsert.

Tomoko Yamasaki och Jenny Vähilä dryftar en fråga som angår altviolinister.

lektioner för samma lärare som han, säger hon.

Västerländsk konstmusik är omtyckt i Japan, och det är vanligt att japanska musikstuderande ungdomar toppar sin utbildning med några år i Tyskland.

– Tyskland är Bachs och Mozarts land; helt enkelt den klassiska musikens land, uttrycker Chihiro Saito det.

Även om hon skulle kunna arbeta som cellist hemma i Japan vill hon hellre stanna i Tyskland.

– Där bor resten av kvartetten, och där finns också många andra stråkkvartetter. Det skapar en bra omgivning, säger hon.

Lotuskvartetten har turnerat i bland annat Japan, Schweiz, Tyskland och Spanien och rest runt till oräkneliga festivaler, bland

Chihiro Saito och Christian Sahlin delar på cellostämorna.

annat Båstads musikvecka i Sverige. Men Stöde och Nordiska Kammarensemblen är nya bekanskap.

Hittar varandra

Lite blygt är det i början. Men när alla sitter på plats börjar småpratet inom grupperna: cellisterna för sig, altviolinisterna för sig. Förstaviolinisten har av hävd ledarrollen, och när Sachiko Kobayashi föreslår

en genomspelning av första satsen låter det lite rufsigt och ovan till en början.

Men efter bara någon minut inträffar det magiska att musikerna börjar hitta varandra: längre tid tar det inte för proffs. Mendelssohns glada, ljusa tonspråk börjar porla, fröet till en gemensam klangkropp spirar när de åtta rattar in sig på

varandras våglängder.

Snart är ackordstonerna fylligare och rytmiska figurer känns i kroppen när att all energi riktas åt samma håll. Varje musiker vågar ta ut svängarna därför att hon eller han nu vet att det går att lita på de andra. De två ensemblerna har blivit en. Utan ett ord, bara den intuitiva kommunikation som det är att musicera.

Sedan återstår finlret: mer praktiskt än analytiskt eftersom de verbala språken haltar lite. Men det gör inget. Första mötet har gjort alla på gott humör.

Kommer det att gå bra på konserten?

– Självklart, säger Christian Sahlin bakom cellon.

text

Susanne Holmlund
susanne.holmlund@st.nu
060-197278

foto

Robin Benigh
bild@st.nu
060-197250

